

Elizabeth Cady Stanton (1815–1902)
Líder del primer moviment feminista nord-americà

CLÀSSIC

Declaració de sentiment

Primera Convenció de Drets de la Dona. Nova York, 1848

La Convenció de Seneca Falls és l'acte fundacional del sufragisme, el primer moviment feminista. En el seu marc s'aprova la Declaració de sentiments —elaborada per Elizabeth C. Stanton i signada per 68 dones i 32 homes— que denuncia la manca de drets de les dones a la Declaració d'Independència dels EUA. Iniciatives com aquesta impulsen els canvis legislatius que han portat la igualtat legal entre homes i dones. Però alhora, també ens recorda que la discriminació per raó de sexe és la més antiga i universal de les desigualtats, i que la igualtat legal no és sinònim d'igualtat real.

Quan, en el transcurs de la història, una part de la família de la humanitat es veu obligada a assumir una posició diferent de la que havia ocupat fins aleshores, però justificada per les lleis de la naturalesa i de Déu, el respecte que mereixen les opinions humanes permetrà que declarin les causes que els han impulsat a emprendre aquest rumb.

Considerem manifestes les següents veritats: que tots els homes i les dones han estat creats iguals; que han estat dotats pel Creador de determinats drets inalienables; que entre aquests drets hi figuren el dret a la vida, a la llibertat i a la recerca de la felicitat; que per garantir aquests drets s'han establert els governs, dotats amb justos poders que es deriven del consens dels governats.

Sempre que qualsevol govern esdevingui nociu per a aquestes finalitats, aquells que en pateixin les conseqüències tindran dret a negar-li la seva lleialtat i a reclamar la formació d'un nou govern basat en els principis i amb l'organització que considerin que

pot garantir millor la seva seguretat i la seva felicitat.

La prudència, no obstant, estableix que no s'han de canviar governs llargament establerts per causes intranscendents ni passatgeres; l'experiència ha demostrat que l'ésser humà està més disposat a patir, quan aquest patiment és suportable, que no pas a corregir-ho mitjançant l'abolició de sistemes de govern als quals està acostumat. Tot i això, quan una llarga cadena d'abusos i usurpacions, dirigits invariablement cap al mateix objectiu, evidencia la intenció de sotmetre'l a un despotisme absolut, el seu deure és enderrocar aquest govern i instaurar uns nous garants de la seva seguretat futura. Així ha estat el pacient sofriment de les dones sota aquest govern, i així és ara la necessitat que les empeny a exigir l'estatus d'igualtat a què tenen dret.

La història de la humanitat és una història farcida de repetides injúries i usurpacions de l'home envers la dona, amb l'objectiu directe d'establir una tirania absoluta sobre ella. Per demostrar-ho, presentarem els fets davant d'un món que sabrà ser just:

L'home mai ha permès a la dona exercir el seu dret inalienable al vot. L'ha obligada a sotmetre's al dictat d'unes lleis en l'elaboració de les quals no ha tingut cap mena de veu. Li ha negat drets reconeguts fins i tot als homes més ignorants o degradats, tant americans com estrangers.

Després d'haver-li negat el dret més elemental de tot ciutadà, el dret a vot, i deixar-la així sense representació a les cambres legislatives, l'ha oprimida des de tots els flancs. L'ha convertida, en cas d'estar casada, en civilment morta a ulls de la llei. Li ha arrabassat tot dret a la propietat, fins i tot el dret al

salari que ella mateixa es guanya. L'ha convertida en un ésser moralment irresponsable, ja que pot perpetrar tota una sèrie de delictes amb impunitat sempre i quan ho faci en presència del seu marit.

En el contracte de matrimoni a la dona se li exigeix obediència al marit, convertint-lo així, a tots els efectes, en el seu amo, el qual, sota l'empareda de la llei, pot aplicar-li càstigs i privar-la de la seva llibertat. L'home ha elaborat les lleis del divorci, en allò que es refereix a les causes justificades i a la custòdia dels fills en cas de separació, sense tenir gens en compte la felicitat de la dona, ja que la llei, en tots els casos, es basa en una falsa suposició de la supremacia de l'home i posa tot el poder en les seves mans.

Després de desposseir-la de tots els drets com a dona casada, si és soltera i titular de propietats, li aplica uns impostos que serviran per finançar un govern que només la reconeix quan pot treure profit de les seves possessions. L'home ha monopolitzat gairebé totes les ocupacions i professions lucratives, i la dona, d'aquelles que pot exercir, només n'obté una escassa i insuficient remuneració. L'home li ha tallat els camins cap a la riquesa i la distinció, les quals considera honorables només per a ell. Ella no pot esdevenir, per exemple, professora de teologia, de medicina o de dret.

Li ha negat l'oportunitat de rebre una educació adequada, ja que les portes de les institucions educatives superiors romanen tancades per a ella. Li permet l'entrada a l'Església, així com a l'Estat, però tan sols en una posició subordinada, i recorre a l'autoritat apostòlica per justificar la seva exclusió del sacerdoci i, amb algunes excepcions, de qualsevol participació pública en els afers de l'Església. Ha usurpat les prerrogatives de Jehovà mateix, en pretendre que té dret a assignar a la dona un àmbit d'actuació determinat quan, en realitat, pertany a la seva consciència i al seu Déu.

L'home ha creat un fals sentiment públic en donar al món un codi de moral diferent per a homes i dones, segons el qual determinats delictes morals que l'exclouen a ella de la societat en ell no només són tolerats, sinó considerats poc importants. Finalment, ha intentat, per tots els mitjans que ha pogut, destruir la confiança de la dona en les seves pròpies capacitats, rebaixar la seva autoestima, i fer que estigui disposada a dur una vida servil i dependent.

Per tant, en vista d'aquesta total privació de drets civils a la meitat de la població d'aquest país, de la seva degradació social i religiosa —a causa de les injustes lleis a què fèiem referència— i perquè les dones se senten ofeses, opri-

mides i fraudulentament privades dels seus drets més sagrats, exigim que els siguin immediatament reconeguts tots els drets i privilegis que els corresponen com a ciutadanes dels Estats Units.

En emprendre la gran tasca que tenim davant nostre, preveiem que no escassejaren les ridiculitzacions, les falses idees i les males interpretacions, però utilitzarem tots els instruments al nostre abast per assolir el nostre objectiu. Utilitzarem diversos agents, farem circular fulls informatius, presentarem peticions a les cambres legislatives estatals i a la nacional, i treballarem per posar els púlpits i la premsa de la nostra part. Esperem que a aquesta Convenció la segueixi tota una sèrie d'altres convencions que abastin el país sencer.

Amb la ferma convicció que finalment triomfaran el Dret i la Veritat, signem en el dia d'avui la present Declaració. ◀

